

ת"פ 55174/04 - מדינת ישראל נגד נاصر שחادة

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 55174-04-15 07 דצמבר 2016

מדינת ישראל נ' שחادة

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל על ידי ענף תביעות משטרת
ישראל

המאשימה

נגד

ナסר שחادة על ידי ב"כ עוה"ד עיסא
מוחמדיה

הנאשם

גור דין - ללא הרשות

1. הנאשם, תושב ירושלים, ליד שנת 1993, הורשע על יסוד הودאות בעבירות שענין גרים חבלה של ממש והזק לרכוש במוֹזֵד, לפי סעיפים 380 ו-452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977(להלן: "חוק העונשין").

הודאותו של הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון לפי תוקן כתוב האישום והנאשם נשלח לשירות המבחן להכנות תסקير.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 13/1/14 בשעה 10:00 לערך הגיע הנאשם לחנות רולדין ברחוב הלל בירושלים בה עבד עד למועד סגירתו, על מנת לקבל את משכורתו الأخيرة.

הנאשם אשר כעס על הסכום ששולם לו, החל להשליך כסאות ושולחן בمكان, תוך שהוא פוגע בויטרינה בחנות וגורם נזק לחלק מהציג.

באותן נסיבות, דחף הנאשם את מנהל החנות, מר אשר בן שטרית (להלן: "המתלון") והפלו ארצה. כתוצאה לכך נפצע המתלון בידיו ונגרם לו פצע מדם.

בהמשך למקרה, יצא הנאשם את החנות והפיל את אופניו של מר בן שטרית אשר ניזוק אף הוא.

ערך הנזק הכללי לחנות ולרכב הוא 15,000 ₪.

טענות הצדדים

2. המאשימה בטיעונה לעונש מאמצת את המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם צו שירות ל佗עת הציבור ל-

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

180 שעות, אך מבקשת להשית עליו בנוסף מסר מותנה ופיזיו למתлонן.

עוד מבקשת המאשימה לדוחת את בקשת הנאשם לביטול הרשעה שהוא עומד בתנאים הקבועים בדיון, ובפרט משל אחותה פגיעה קונקרטית אפשרית, עלולה להיגרם בהורתה הרשעה על כנה. מנגד, בהחלטה להתייחס למניע לביצוע העבירות על רקע פגיעה המתлонן בזכותו של הנאשם כעובד, מצין הסגנור כי לא הוגשה תעודה רפואית מטעם המאשימה וכי הנזק הגוף שגנרגם למתлонן הוא מינורי. כן מצין הסגנור את תיקון כתוב האישום שהוביל להקללה משמעותית בנסיבות המיוחסות לנאם בהתייחס לගלו של הנאשם בעת ביצוע העבירה.

כן Natürlich, כי בין הנאשם לבין המתлонן מתקיימים הליכים משפטיים בבית הדין לעובדה, ובهم בין היתר, נתבע הנאשם על סך 24,000 ₪ בגין הנזקים שגרם לרכוש באירוע שבפני.

בהתוכו לפסיקה רלבנטית, עתר הסגנור לביטול הרשעתו של הנאשם בדיון בציינו כי לאחרונה חלה הגמישה בדרישת הוכחת הנזק הקונקרטי, משיקולי גיל. נוכח הטעוקיר החivi שהוגש בעניינו של הנאשם וגילו הצעיר במידה ביצוע העבירה (19 וחודשיים) עותר הסגנור לביטול הרשעתו בדיון.

דין והכרעה

3. לאחר שבחנתי את טונות הצדדים ועינותי בפסקה אליה הינה הסגנור מצאתי להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם בדיון.

כל הוא כי מי שביצע עבירה פלילית ואש灭תו הוכחה, יורשע בדיון. הימנעות מהרשעה היא חריג לכל זה והשימוש בה עשו רק במקרים יוצאי דופן, כאשר שכנע בית המשפט כי היחס בין הנזק הצפוי לנאם כתוצאה מהרשעה לבין חומרת העבירה והתועלת של הרשעה לאינטראס הציבורי אינם סביר (ע"פ 96/2083 תמר כתוב נגד מדינת ישראל).

עוד נקבע בפסק דין יש לבחון שני תנאים מרכזיים: האחד, האם טוב העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקירה על הרשעה מבלתי פגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים; השני, האם הרשעה עלולה להסביר פגעה חמורה בשיקומו של הנאשם.

בע"פ 9893 לאופר נ' מדינת ישראל נאמרו הדברים הבאים:

"מנגד, יש לתת את הדעת לנאם האינדיבידואלי, לנטיותיו האישיות המיעילות, ולהשפעת הרשעה על חייו, ועל סיכויו שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונסיבות שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת הרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפטתי. בסופה של יום, ניצבת השאלה בכל עצמותה - האם, בנסיבות המיעילות של העניין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטו השונים, גורר על השיקול הציבורי-מערכת הכללי, באופן שהגמ

**שהנasm ביצע את העבירה בה הואasm, סובלת הנormה החברתית הכללית את אי הרשותו
בדין"**

. 4. הנasm חיים בן 23, נשוי ואב לשני ילדים, בני חודש ושנה.

מתוך שירות המבחן עולה, כי הנasm בן למשפחה המנהלת אורה חיים נורמטיבי ותיקן.

הנasm סיים 11 שנות לימוד, על אף שלדבריו רמתו הלימודית הייתה טוביה והוא לו שאיפות גבוהות במישור האקדמי וה תעסוקתי, אולם בשל מחלת אביו, ממנו נפטר לפני כשנתים, נאלץ לעזוב את מסגרת הלימודים על מנת לסייע בכלכלי במשפחה.

הנasm נעדר עבר פלילי וזוז הפעם הראשונה בה עומד לדין פלילי. שירות המבחן ציין בתסקיריו כי האירוע המתואר בכתב האישום חריג לאורח חייו של הנasm, המבוסס על נורמות התנהגות מוסריות ונורמטיביות.

הנasm נטל אחריות מלאה על העבירות והביע צער וחרטה כנים על מעשיו.

הנasm בעל רצון, שאיפות יכולות ניהול אורח חיים תקין, הבאים לידי ביטוי ביציבות תעסוקתית ובנטילת אחריות מלאה על פרנסת משפחתו.

שירות המבחן מעריך כי כל אלו מהווים גורמי סיכון לשיקום ולהמשך ניהול אורח חיים שומר חוק, ללא מעורבות בעבירות פליליות מכל סוג שהוא.

בעת ביצוע העבירות היה הנasm בן 19 וחודשים ימים ובכך משתיר הוא ל专家组 "הגבאים צעירים" (גלאי 21-18), אליה מתיחס בהרחבה פסק הדין ע"פ 12/7781 פלוני נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 25/6/13), שענינו מדיניות הענישה הרואה ב专家组 גילאים זו:

"**בכל הנוגע למדיניות הענישה, יצר המחוקק מבנה מדווג, שבו ככל שניגלו של נאשם צער יותר, כך יהיה הדבר שיקול משמעותי יותר להעדפת שיקולי השיקום על פני שיקולי ההרתעה והגמול. כפי שיפורט להלן, מבנה מדווג זה הקבוע בחקיקה משקף את מציאות החים, שבה לא ניתן לקבוע גבולDICOTOMY ומוחלט שלפניו אדם הוא קטן ולאחורי הוא בגין..."**

בקשר לשאלת הימנעות מהרשעה, הנוגעת לנasm ב专家组 גיל המדוברת, אני מפנה לפסק הדין בת"פ (מחוזי-ירושלים) 15-11-36771 מדינת ישראל נ' פנש ואח' שניתן מפני כב' הנשיא אהרון פרקש:

"בשנה האחרונה מותב בראשותו של כב' הנשיא א' טל, בבית המשפט המחווי במחוז מרכז, התייחס לשאלת החלטת הלכת כתוב ולדרישת הנזק הקונקרטי על בגין-צערם, וקבע, כי בין שני הפרמטרים הנלקחים בחשבון לצורך בוחנת שאלת אי הרשותה מתקיים מעין "מקבילית מוחות", כך שככל שמשעי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרש פגיעה קונקרטית, ברורה ומשמעותית. ולהיפך - ככל שמשעי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בעויראים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם" (ע"פ (מרכז) 14167-10-15 24457 פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל... וראו גם עפ"ג (מרכז) 15-03-15 פרנגו אלמנאו נ' מדינת ישראל...בדין והכרעה - שם בוטלה הרשות השנייה בגין-צערם..."

בעפ"ג 14167-10-15 שאוצר לעיל נאמרו הדברים הבאים:

"קיים קושי אינהרנטי להציג על פגיעה תעסוקתית-קונקרטיבית בקבוצת "ה בגין-צערם" שמתחללים את מסלול חייהם..."

בעפ"ג 4466/13 נתן אל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל ביטל בית המשפט העליון את הרשותו של המערער הנמנה על ה" בגין-צערם" ושהורשע במעשה עבירה שוד. בית המשפט התייחס לחומרה המובנית בפרשיה העברנית בה הורשע המערער אך מנגד, נתן משקל בין היתר לגיל המערער, עברו הנקוי, קבלת האחריות מצדו וקשיש האישים:

"לא בלי התלבטות החלטנו לקבל את הערעור.ברי כי אין לנוהג כל עיקרי יד קלה בביטול הרשותה, שהיא "דרך המלך" ההכרחית מרבית התקופות... איננו רוצים לטעآن מסמורות באשר לגישה בכךן דרך לעניינים של בגין-צערם. אף כי הדעת נותרת שהיותם ב"תקופת המעבר" שבין קטינות בגין-צערם, על סימני השאלה והערפל באשר לעתיד המובנים בה, היא הגורם שיש להידרש אליו, תוך שיקול כל מקרה לגופו וככל הנטיות".

5. לאחר שנתי דעתינו לטיב העבירות, שלגביהן איני מקל ראש, ולנסיבות ביצוען והן לקיומו של הליך אזרחי המתנהל בין המתلون לבין הנאשם, בין היתר, בשאלת שווי הנזק שננגרם באירוע שבפני, וכן נסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו נמינה על קבוצת " בגין-צערם" פ', העדר הרשותות קודמות, הודהתו במעשה העבירה, האחריות שנintel על ביצוען של העבירות, חלוף זמן רב ממועד ביצוע העבירה והעובדה כי מדובר למי שמנהל אורח חיים נורמטיבי ושומר חוק, ראוי כי המקהלה שבפני מצדיק הימנעות מהרשותה.

אשר לעונש- הסדר הטיעון בהתייחס לעונש שהוצע על ידי הצדדים סביר ומתאים למתחם העונש ההולם בעבירות שבפני,

בנסיבות העניין, אני מורה כדלהלן:

1. מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם שניתנה ביום 21.4.16.

2. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות בהתאם לתוכנית שתוקן על ידי שירות המבחן תוך 21 יום.

3. הנאשם יפיצה את המתלון, מר אשר בן שטרית, בסך 5,000 ₪ אשר יופקד בכספי בית המשפט ב-10 תשלוםמים שווים החל מ-1.1.17 ובכל אחד בחודש שלאחריו. בתום ההפקדה יועבר הסכום למתלון.

4. הקביעה באשר לפיצוי תובא לידיут בית הדין לעבודה בהליך המתקיים בין המתלון לנאים.

העתק ישלח לשירות המבחן.

הודעת על זכות ערעור לבית המשפט המוחזק תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' כסלו תשע"ג, 07 דצמבר 2016, במעמד ב"כ המאשימה, עוה"ד שריית דרום, הנאשם ובאו כחוי, עוה"ד עיסא מוחמדיה.